

Zavezniki so ustavili Nemce in jih prisilili k umiku

Nemci so zapustili mesto Roros in se umaknili 15 milj, ker tukaj niso mogli dobiti dobrega mesta za obrambo. Zavezniška vojska napreduje v zapadni Norveški.

Stockholm, 26. aprila. — Nemške čete so zapustile mesto Roros, katerega so zavzele par ur prej v svojem naglem sunku proti severu. Nemci so se umaknili 15 milj nazaj proti jugu, kjer so se zakopali pri Tolgi. Poročila zatrjujejo, da so se Nemci umaknili zato, ker tukaj niso dobili pripravljene terena, kjer bi se bili zakopali za obrambo.

Angleške čete so prodrle pri Storenu ter so zdaj v poziciji, da lahko ustavijo prodiranje Nemcev proti Rorosu, kar bi imelo namen, da si Nemci zavarujejo prodiranje zaveznikov čet proti Trondheimu.

Mati, ki je trdila, da so ji zamenjali otroka, se je zadovoljila z \$3,500

Los Angeles, Cal. — Mrs. Frances Mahoney, ki je tožila bolnišnico čez, da so ji zamenjali po porodu njenega pravega otroka, je dobila od bolnišnice odškodnino \$3,500. Denar je vzela in rekla, da bo otroka (pa če je že njen ali ne), prav tako ljubila in vzgajala kot bi bil njen pravi. Vodstvo bolnišnice trdi, da je dobila Mrs. Mahon svojo pravega otroka in da se je pripetila zamenjava samo prvič, ko so ji prinesli pokazati nepravilnega otroka. Potem so pa videli pomoto in ji dali, ko je šla iz bolnišnice, njenega pravega otroka. Mrs. Mahon je pa trdila, da so ji prvič pokazali pravega otroka in ji potem dali drugega, ki je bil prav takrat rojen. Porota se je posvetovala osem ur, predno ji je prisodila to odškodnino.

Italijanski delavci gredo v Nemčijo

Rim. — Kakih 300 italijanskih delavcev je že odšlo v Nemčijo delat na polje. Vsega skupaj bo poslala Italija do 30,000 delavcev, ki bodo odšli v par dneh. Delavci so razdeljeni v oddelke od 10 do 25 moških, ki imajo svojega načelnika. Vsak oddelek ima svojega kuharja in tolmača. Vse potne stroške plača Nemčija, ki skrbi tudi za njih prehrano. Vendar vzamejo laški delavci s seboj moko, olje in koruzo, ki je glavna hrana Italijanov in česar primanjkuje v Nemčiji.

Za podaljšanje dneva

Mestni odbornik John Lewandowski je predlagal v mestni zbornici, da bi šel Cleveland na zgodnejši dan, to je, da bi se pomaknil čas za eno uro naprej. Tozadevno se bo vršilo v sredo popoldne ob 2:30 javno zaslišanje. Enak predlog pride na površje vsako pomlad, toda vselej naleteli na odpor od delavskih voditeljev in lastnikov gledišč.

RAZSTAVA ŠIVALNIH DEL IN PLES

Šivalni klub Sv. Klare od fare Marije Vnebovzete bo priredil v nedeljo 28. aprila card party in ples v študijski sobi in v leseni šoli. Dekleta prav prijazno vabijo vse farane in tudi iz drugih fara. Te naše mojske so zvedele, da bi njih matere in pa dekleta rade videle njih umetnine, zato so se namenile, da bodo ob tej

Ko so se zavezniške čete izkrcale pri Andalsnesu, južno od Trondheima, so se obrnile proti Storenu, kjer so vrgele nazaj nemško kolono od smeri Trondheima. Potem so se Angleži obrnili in se pridružili norveškim četam, ki so se umikale od Rorosa.

Nemci so bili bliskovito udarili od smeri glavnega mesta Oslo in obenem od Trondheima, da bi preprečili zaveznikom četam obkoliti Trondheim. Nemci so tako naglo prodirali od smeri Oslo, da se jim norveške čete niso mogle ustavljati. K sreči so Norvežanom prišli na pomoč zavezniki od obrežja sem, ter ustavili Nemce.

Operacija se je vršila ob napadu letal

London. — Cela eskadra križark in rušilcev, ki je bila na potu iz Norveške, se je ustavila za eno uro na širokem morju radi enega samega slepega črevesa. Eden mornarjev je nenadoma zbolel in treba je bilo takojšnje operacije. Križarke so zapeljale v krogu krog ladje, kjer je zdravnik vršil operacijo, da preprečijo napad podmornic. Pa jih ni bilo. Pač pa se je prikazalo nemško letalo, ki je vrglo nekaj bomb, toda brez vsake škode.

Skupna seja vseh društev Najsvetejšega Imena

V nedeljo popoldne ob dveh se vrši v cerkvenih prostorih Marije Vnebovzete četrtletna skupna seja Zveze slovenskih društev Najsv. Imena. Prav za prav so ob dveh cerkvene pobožnosti, potem bo pa seja. Vabljeni so vsi dobri farani, ki se zanimajo za verske in cerkvene dolžnosti.

Prilika razstavile tudi svoja dela

ki so jih izvršila v zadnji zimski seziji. Le pridite, da boste videli, da niso vso zimo zastoj pridno šivale. Obenem se boste pa prav prijetno zabavali. Torej ne pozabite v nedeljo 28. aprila priti k šivalnemu klubu Sv. Klare!

Nemško vojaštvo se zbira ob švedski meji, kar deželo vznemirja

Paris. — Iz Skandinavije prihajajo poročila, da so nemške transportne ladje, natrpane z vojaštvom, zapustile baltiška pristanišča in odplule neznano kam. Značilno in pomenljivo je, da je nemško poveljstvo zbiral čete v nemških pristaniščih: Luebeck, Strasburg, Stettin, Koenigsberg in Danzig. Poroča se tudi o koncentraciji nemških čet na danskem obrežju. To in pa dejstvo, da nemška letala neprestano poletavajo nad švedskim ozemljem da misliti, da Hitler nekaj namerava, kar ne bo v korist Švedske.

Dalje fakt, da so nemški letalilci spremljali transportne ladje, da misliti, da bodo nemške ladje operirale višje na severu v Baltiku, kjer je še vedno morje zamrznjeno radi nenavadno ostre zime. Sicer je mogoče, da so te čete namenjene v Norveško, toda Evropa sumi, da se pripravljajo napad na Švedsko.

Svastika na ameriški javni šoli

Jersey Shore, Pa. — Prekonoči so neznanci obesili na višjo šolo v tem mestu nemško zastavo, svastiko. Šolski oskrbnik je moral splezati na drog, da je snel zastavo, ker je bila vrv prezana. Pred šolskim poslopjem se je zbralo kakih 800 dijakov, ki so vzporedno malo demonstracijo proti nemški zastavi ter prepevali ameriško himno. Policija je zaplenila nemško zastavo in skuša dognati, kdo jo je obesil.

Popravek

V dopisu A. Grdine "Ob 20-letnici otvoritve banke" bi se moralo glasiti, da je bila banka odprta 3. aprila in da je pravilna vsota bančnih vlog v enem letu \$404,930.34.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. John Rožič, 1091 Addison Rd. so prinesle vile rojenice krepkega sinčka. Mati in dete se dobro počutita v bolnišnici sv. Ane. Čestitamo!

Fina večerja

Mrs. Josephine Strnad in sinovi prijazno vabijo jutri večer na fino kokošjo večerjo na 1315 E. 53rd St.

Prevzetje mesnice

Mr. Michael Zlate je prevzel Nottingham Market na 704 E. 140th St. Mesnica bo imela pod novo upravo ime "Zlate's Market." Podjetje priporočamo rojakom.

Norveški rezervisti prisegajo maščevanje

Mellerud, Švedska. — Neki norveški mladenič je povedal ameriškem časnikarskemu poročevalcu, kako je 400 mladih Norvežanov prislego maščevanje, ker so bili izdani Nemcem po svojih lastnih častnikih. Fant je povedal, kako so bili na dan, ko so zasedli Nemci deželo, razoroženi vsled izdajstva lastnih oficirjev.

"Ko smo se podali na svoje domove," je pripovedoval mladi norveški rodoljub, "smo mislili na naše predstojnike, ki so izdali kralja in domovino. Zatem nas je kakih 400 prislego, da bomo ta zločin maščevali." Kmalu zatem so ušli iz glavnega mesta Oslo vsi norveški visokošolci in se pridružili svojim četam.

NOVI GROBOVI

Frank Suhadolnik
Po dvoledenski bolezni je preminil včeraj zjutraj ob 6:45 v Charity bolnišnici Frank Suhadolnik ml., sin poznane pionirske Suhadolnikove družine, ki vodi že do 40 let trgovino z obuvalom na 6107 St. Clair Ave. V bolnišnico je bil odpeljan v sredo zjutraj od doma, 21201 Chardon Rd., Euclid, O., kjer ima družina svoj dom in kjer je pokojni živel pri svojih starših. Star je bil 36 let in je bil rojen v Clevelandu. Zapušča starše, Frank in Martha Suhadolnik, brata Viktorja, sestre Marto in Marie, omoženo Byrne. Bil je član društva Baraga, reda Katoliških Borštarnarjev, št. 1317. Truplo leži v pogrebnišnem zavodu A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62nd St., odkoder se vrši pogreb v ponedeljek ob devetih v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Ignac Medved

Včeraj zjutraj je naglo preminul rojak Ignac Medved, star 54 let. Stanoval je na 837 Alhambra Rd. Doma je bil iz St. Vida pri Zatični, odkoder je prišel v Ameriko pred 29 leti. Tukaj zapušča dve hčeri: Sylva Kocjan in Rose Kozlevčar, v Los Angeles, Cal., pa sina Ladislava, brata Josipa in sestro Mary Gross. Njegova žena Josipina je umrla leta 1935. Bil je član društva Kras, št. 8 SDZ in delničar Slovenskega doma na Holmes Ave. Pogreb se bo vršil iz August F. Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152d St. Čas pogreba naznanimo pozneje.

Amalija Milakovič

Sinoči je naglo preminila Amalija Milakovič, stanujoča na 524 E. 147th St. Pogreb ima v oskrbi August F. Svetek. Podrobnosti jutri.

Adria priredi koncert

V nedeljo večer priredi pevski zbor "Adria" koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Pričetek koncerta ob 7:30 zvečer. Po koncertu se vrši ples, za katerega bo igral orkester Eddie Simms. Pevovodja Mr. Frank Vautar je izbral same najlepše komade za koncert.

Zadušnica

V nedeljo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Margaret Vintar v spomin prve obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Ameriški kongres je pred nosom vzel Hitlerju ameriško bogastvo

Washington, D. C. — Senadni in poslanski bančni odsek sta z neverjetno naglico sprejela predlog, da se da predsedniku Rooseveltu polno moč, da prepreči Nemčiji polastiti se kateregakoli premoženja, ki ga poseduje v tej deželi država, katero je ali bi jo Nemčija zasedla. Roosevelt je že odločil, da se "zamrzne" vse premoženje, ki sta ga imeli Danska in Norveška v tej deželi. Ker so pa newyorški bankirji dvomili, če ima predsednik to pravico, sta mu jo dala sedaj senadni in poslanski bančni odseki. Seve, to mora celoten kongres še odobriti, toda to bo sprejeto brez opozicije, ker je priporočilo njih odsekov.

Jeseni bomo volili za novo razdelitev okrajev v državi Ohio

Columbus, O. — Generalni državni pravdnik Herbert je odobril peticije, da se pobira podpis za novo porazdelbo okrajev v državi Ohio po prebivalstvu. Peticije bodo prišle kmalu v javnost za pobiranje podpisov. Do zdaj je imel vsak okraj v državi svojega zastopnika, ne glede na to, kako majhen okraj je bil. Novi predlog pa se glasi, da se napravi okraje po številu prebivalstva, da bi bilo bolj sorazmerno zastopstvo v državni postavo. Farmarji se bodo proti temu z vso silo borili, ker bi bila s sprejetjem tega predloga večina na strani mestnih zastopnikov. Do zdaj so pa farmarski okraji odglašovali one v mestnih okrožjih.

Ni res, da bi demokratska stranka vodila U. S. v vojno

Princeton, N. J. — Katera ameriška politična stranka bi bolj gotovo zapletla Zed. države v vojno, demokratska ali republikanska? Ko je Nemčija pred kratkim dala v svet senzacionalno "razkrinkanje," kako so demokrate obljubovali Poljski pomoč, če bo šla v vojno, je bil to prozoren namen, da bi se ameriški narod prepričalo, da hoče demokratska stranka vojno. Toda narod je splošno prepričan, da niti republikanska, niti demokratska stranka ne želi zaplesti dežele v vojno. Glasovanje je celo z malo večino pokazalo, da je prav demokratska stranka tista, ki bo preprečila vojno.

Ljubljanska policija je našla pri nemškem inženirju v Krakovu vse polno orožja in uniform

ANGLIJA SKUŠA POSREDOVATI ZA PRIJATELJSKO ZVEZO MED RUSIJO IN JUGOSLAVIJO. — VLADA BI RADA PRIDOBILA STOJADINOVICEVE PRISTAŠE.

Belgrad, 24. aprila. — Ljubljanska policija išče nemškega inženirja Wiljema Fritscha, v katerega stanovanju so našli polno orožja in nemških uniform. Kot zatrjujejo poročila iz Ljubljane, je prišla ljubljanska policija na dom imenovanega inženirja v Krakovskem predmestju, da pregleda njegove listine, kakor je ukazala zadnja določba vlade glede tujcev. Ker pa inženirja ni bilo doma, je policija v njegovi odsotnosti preiskala hišo ter odkrila zalogo trideset strojnih pušk in enako število nemških uniform. Natančneje o tem se ne poroča.

Policija v Belgradu je napravila danes ponoven obisk v stanovanje izgnanega bivšega premierja Milana Stojadinovića. Iz Zagreba so prišle vesti, da se je pred nekaj dnevi skušalo vzporediti stavko delavcev v tvornici letal v Rakovici in v Zemunu. V Rakovici je nekaj delavcev pustilo delo, toda do splošne stavke ni prišlo.

Podpredsednik dr. Vladko Maček je danes izjavil, da se bodo vzpostavili med Jugoslavijo in Rusijo diplomatski odnosi, ker je zadnje čase poskušalo več "tukoj" potem, ko bo med obema državama podpisana trgovska pogodba. Zagrebške "Novosti" poročajo, da je Anglija spravila skupaj Jugoslavijo in Rusijo. Rusija je obljubila v Londonu, ko je pristala na pogajanja z Jugoslavijo, da nima namena seči po Balkanu.

Druge vesti pa zopet vedo povedati, da so se že dlje časa vršila v največji tajnosti trgovska pogajanja med Jugoslavijo in Rusijo v glavnem mestu Turške, v Ankari. Ker je Turčija zaveznica Anglije, se lahko tudi tukaj vidi roka Anglije.

Zadnje dni se pojavljajo v diplomatskih krogih govorice, da se bo sovjetska Rusija pridružila zaveznikom, da tako ustavi nemško-italijanske načrte na Balkanu. Jugoslovanski premier Dragiša Cvetković je danes apeliral na pristase Milana Stojadinovića, naj se pridružijo vladni stranki ter jo podpirajo v akciji, da se odvrne nevarnost nemške kontrole nad Balkanom.

Nemški industrijec Thyssen je še decembra meseca posvaril Hitlerja, naj odneha

New York, 25. apr. — Nemški veleindustrijec Fritz Thyssen, ki ima zasluge, da je prišel Hitler na čelo nemške vlade in ki je moral pozneje pobegniti iz Nemčije, je podal javnosti pismo, ki ga je pisal še v decembru Hitlerju. V tem pismu je posvaril nemškega diktatorja, "naj se vrne nazaj, dokler je še čas, predno bo Nemčija popolnoma uničena." Pismo je bilo objavljeno v ameriški reviji "Life."

V pismu izjavlja Thyssen svoj iskreni patriotizem. Nemčije je obsoja pot, ki jo je zavzel Hitler in njegovi naciji. "Spomni se na prisego, ki si jo podal v Potsdamu," pravi v pismu nemški patriot, "ter daj nazaj Nemčiji svoboden parlament, daj Nemčiji nazaj narodno svobodo! Postavi iznova temelje, ki so potrebni, da se vzpostavi red in pravica in s čemer bo zopet dobila veljavo nemška moč-beseda. Ustavi brezpotrebno prelivanje krvi in Nemčija bo dobila časten mir ter obdržala svoje edinstvo."

SE JE MOČNO BAL ZA ŽENO

Tuscumbia, Ala. — L. A. McDougal, star 48 let, je bil obsojen v ječo, potem ko je priznal, da je svojo ženo zapiral čez dan v hišo, ponoči jo je pa priklenil k postelji, "da ne bi z drugimi moškimi hodila okrog." Žena je stara 46 let.

Cenejša elektrika

Clevelandska mestna administracija hoče prisiliti družbo Cleveland Electric Illuminating Co., da bi znižala ceno elektrike. Zato namerava znižati ceno mestni elektriki. Računajo, da če bo nižja cena elektrike, bodo ljudje več kuhali na elektriko in se bo tako prisililo tudi plinsko družbo, da bi znižala cene.

Poroka!

V soboto ob desetih dopoldne se bo poročil v cerkvi Sv. Odrašenika na Kipling Ave. Mr. Frank Pečjak iz 665 E. 159th St. sin poznane Frank Pečjakove družine. Prijatelji in znanci so prijazno vabljeni, da prisostvujejo sv. maši. Naše čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 99 Fri., April 26, 1940

Boj za 20. kongresni okraj

Ves Cleveland napeto zre za politični boj za posest 20. kongresnega okraja, v katerega spada tudi mnogo naših slovenskih državljanov, predvsem 10. in 23. varda. Boj se pa ne vrši med demokrati in republikanci, ampak med tremi demokrati kandidati za nominacijo. V dirki so: sedanji kongresnik Martin L. Sweeney, državni poslanec Michael A. Feighan in naš slovenski rojak William J. Kennick.

Zlasti bo huda borba med Sweeneyem in Feighanom, ki imata oba za seboj dober rekord v borbi za delavske interese, Sweeney v kongresu, Feighan v državni postavodaji. Zato pa menda delavski voditelji molče in morda ne bodo javno nobenega teh dveh posebno priporočali. Oba sta irske narodnosti in kot taka skušata dobiti zlasti zapadno stran mesta.

Zato Mr. Kennick računa, da bosta njegova tekmece cepila irske glasove, on bo pa dobil ostale narodnosti, zlasti pa slovanske. To je popolnoma pravilno računano, samo vprašanje je, v koliko se moremo zanesti na "brate" Slovence. Imeli smo že v preteklosti bridke izkušnje z njimi in vselej se je pokazalo, da smo bili Slovenci pri volitvah 100 odstotno Slovani in smo glasovali za slovanske kandidate, a od njih nismo dobili niti pet odstotkov enake zavednosti. Če bi se pa zedinili, slovanski glasovi, bi bilo pri teh volitvah slovanskemu kandidatu prav lahko zmagati. Toda kar se tiče slovenskih glasov, se menda lahko računa, da bodo šli Kennicku, saj nazadnje kri ni voda.

Kar se tiče prvih dveh kandidatov, bomo, kar se tiče našega lista, prepustili borbo popolnoma njima. Res je, da smo svoje čase vodili vročo borbo proti izvolitvi Mr. Sweeneyja in je prav malo manjkalo, pa bi ga bili porazili. Njegova sreča je bila takrat, da je imel šibkega protikandidata. Toda od tistega časa je pa storil Mr. Sweeney za naše ljudi mnogo dobrega. To vemo, ker smo pri tem posredovali. Poprej nismo bili dolžni Mr. Sweeneyu nič, toda zdaj se nam pa zdi, da bi se pokazali nevhvaležni, če bi šli zdaj v boj proti njemu. Za naše podjetje ni Mr. Sweeney storil nič, ker ga tudi vprašali nismo, toda pomagal pa je v nekaterih jako težkih zadevah našim ljudem.

Seve, če bi hoteli biti samo politikarji brez srca, potem bi pisali drugače. Toda človek mora imeti tudi pri politiki pošteno srce, ali vsaj imeti bi ga moral. Če kdo stori kaj dobrega za naš narod in če smo ga mi za to prosili, naj ne dobi prilike reči, da so Slovenci nevhvaležni in "pozabljeni" ljudje.

Na drugi strani je pa tudi Mr. Feighan vrl človek in nam je bilo skoro žal, ker mu nismo mogli obljubiti podpore z listom. V osebnem razgovoru smo spoznali njegovo nabozrazbo in kremenit značaj. Če bi bil izvoljen, bi bil dober zastopnik v Washingtonu. Povedali smo mu, da bomo ostali v tej borbi popolnoma nevtralni in vse bojno polje prepustili kandidatom samim, ne da bi dajali kateremu prednost, pa tudi napadali ne bomo nobenega.

Eden izmed teh treh bo nominiran in jeseni izvoljen. Vsak naj skuša prepričati državljane, da bi bil on najboljši.

Čiščenje v Jugoslaviji

Morda se mi tukaj še ne zavedamo važnega dela, ki ga je zadnje dni opravila jugoslovanska vlada, ko je vzela metlo in počistila po vseh kotih, kjer so rovarile tajne sile proti vladi in proti Jugoslaviji sami. Najprej so oblasti prijele in odpeljale neznanomkam bivšega ministrskega predsednika Stojadinoviča in nekaj dni zatem še bivšega šefa belgrajske policije in bivšega notranjega ministra Acimoviča.

Kakor poroča evropsko časopisje, ni imelo to čiščenje samo vzroke notranje jugoslovanske politike, ampak je šlo preko meje, baje v Nemčijo in Italijo. Stojadinovič je bil znan in odprti prijatelj Nemčije in Italije, čeprav je obenem znal igrati prijazno politiko z Anglijo in Francijo.

To, da je princ regent Pavel s svojimi ministri udaril po domačih intrigantih, je najbrže rešilo domovino. Morda se je odločil do tega naglega koraka radi zgleda v Norveški, kjer so domačini izdali deželo Nemcem. Ali so za zavezniški namignili jugoslovanski vladi, da naj najprej počisti doma, če hoče dobiti prijateljsko pomoč od zunaj. Prav takrat, ko je bil aretiran Stojadinovič je angleška vlada dala razumeti Italiji, da je ne bo več smatrala nevtralnimi, če bi zasedla le eno samo ped jugoslovanske zemlje. Morda je prav to za enkrat še ustavilo Mussolinija, da ni planil v Jugoslavijo.

Jugoslovanska vlada je trdno odločena, da brani svojo neodvisnost in njena armada je pripravljena na obrambo. Jugoslavija ima fino armado in francoski maršal Foch jo je tako visoko cenil, da se je nekoč izrazil, da se lahko kosa z Italijansko.

Ni nam znano, kako daleč so bili že domenjeni jugoslovanski intrigantje z zunanjimi sovražniki. Morda so imeli že vse pripravljeno za predajo domovine. Toda vlada ni čakala, ampak jih je prehitela in udarila prav v gnezdo. Morda je prav s tem ohranila mir na Balkanu. Vsekakor zasluži jugoslovanska vlada ves kredit in priznanje za svojo čuječnost in odločnost v kritičnem trenutku. S krivci pa naj postopa po njih zaslužanju, da bo to za zgled drugim. Na tako vlado smo ponosni, domovina je dobila pa rešpek pri sosedih, pri prijateljskih in drugih.

BESEDA IZ NARODA

Zborovanje napram davkom

Piše Anton Grdina

Pred nekaj časom sem že napisal dopis glede: VEDNO NARASHČUJOČIH DAVKOV IN TROŠENJU DAVČNEGA DENARJA.

Pojasniti sem, da se je ustanovila inkorporirana organizacija v državi Ohio v namenu, da gre v boj napram prevelikim nakladam davkov in napram trošenju davčnega denarja, radi katerega trošenja se davki višajo.

Možje so sprevideli, da bo mogoče davke ustaviti ali še zmanjšati le na način, da se prepreči zapravljjanje denarja in na noben drugi način ne. Poročal sem, da se je v ta namen vršila seja v Statler hotelu, kjer so bili sklicani zastopniki narodov in časopisov, kjer so ustanovitelji lige pojasnjevali pomen in vzrok ustanove in tudi kaj je liga v tem delu že dosegla.

Ker pa se mi vidi, da je stvar potrebna in da so možje, ki so se zavzeli za stvar tudi na mestu. In, ker je naš narod glede vedno naraščajočih davkov zelo prizadet ker lastujejo tisoči svoje lastne domove, se mi je zdelo potrebno, da se skliče v ta namen zborovanje v naselbinah, kjer naj bi možje rojakom pojasnili, kakor so pojasnili nam v mestu na zborovanju. Tu se gre za korist naroda in vseh davkoplačevalcev. Prizadeti pri tem so pa tudi tisti, ki morajo plačevati najemnino, če mora gospodar plačevati več davkov, mora tudi računati več najemnine je umevno, ker sicer hiša propade.

Da bo stvar na ta način pojasnjena smo se dogovorili z možmi te ustanove, da se vrši zborovanje dne 30. aprila zvečer ob pol osmi uri zvečer v Knausovi dvorani, vogal St. Clair Ave. in E. 62 Street.

Ker ni za to nobene vstopnine in nobene obligacije. In, ker se zadnje čase veliko piše in debatira o prevelikih nakladah glede davkov je pričakovati, da bo udeležba od strani naroda velika. Pokažimo, da nam je na tem, da ne bomo pustili gospodarit mestnim in državnim uradom tako kot si jemljejo pravico v zadnjih letih.

K vsemu temu dostavim še sledeče: Če se ne bomo državljanji organizirali napram takemu vednemu nakladanju davkov in trošenju denarja, ne bodo tisti, ki to povzročajo jih nikoli nehali višati! Ne, njim ni zamere, pač pa nam, če bomo pustili. Ne bo pomagalo kritizirati, da ne volit za davke, ker dokler bodo denar zapravljali, ga bodo mogli tudi nekje dobiti, da plačajo dolgeve. Res, edini način je ta kot-ga je liga zasnova, to je namreč način, da se gre s takimi, ki so izvedenci mestnih in državnih uradov, ki znajo preiskati in preštudirati, kjer se lahko prihrani denar! O vsem tem, pa vam bodo povedali na zborovanju kakor zgoraj omenjeno. Vabljeni ste da pridete. Uredništva so naprosena, da to tudi same poudarjajo, ker se gre za korist naroda in državljanov v splošnem. Liga je popolnoma nepristranska in se imenuje: CITIZENS TAX LEAGUE OF OHIO, INC. Namen lige pa je, da ustvari: TO PROMOTE GOOD GOVERNMENT.

Za Cleveland se imenuje: THIRD DISTRICT CHAPTER. Nje urad se nahaja v 1808 Union Commercial poslopiju, Cleveland, Ohio.

Da se pridobi eno ueno radia, ki vreden \$700.000, se potrebuje 12.000 ton rude.

Zveza dr. Najsv. Imena

Zopet bomo imeli gl. odborniki priliko, da se snidemo. V nedeljo popoldne bo seja pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu. Te seje so dolžni udeležiti se vsi gl. odborniki, ker je to glavna četrtletna seja.

Udeležje naj se vsi tajniki, blagajniki in po dva zastopnika od vsakega društva. Prošeni pa so tudi ostali člani, da se po možnosti udeležijo. Ob dveh bo v cerkvi Marije Vnebovzete cerkveno opravilo, takoj po seji pa bo seja v cerkveni dvorani.

Dragi člani in gl. odborniki, odložite vsa druga opravila v nedeljo popoldne in se udeležite četrtletne seje Zveze dr. Najsv. Imena. Naj nam bo delo za razširjanje iste prvo in najvažnejše. Na programu imamo več važnih stvari. Najvažnejše pa bo glede prireditve za Slovenski katoliški Baragov dan, ki bo 25. avgusta.

Prinesite s seboj dobre ideje in nasvete, katere bomo z hvalečnostjo vzeli na znanje. Vsem prav prijazne bratske pozdrave in na svidenje,

Jacob Resnik, predsednik

Pevski zbor "Cvet"

V nedeljo 28. aprila boste zopet imeli priliko biti v veseli družbi. Pevski zbor "Cvet" priredi svoj pomladanski koncert. Začetek ob štirih popoldne.

Program je pod vodstvom pevovodje g. Louis Semeta in pianistinje gđ. Elsie Artel.

Nikar pa ne mislite, da bo samo to. O, ne! Priliko boste imeli videti tudi krasno igro. Vloge so vse v dobrih rokah in vsi igralci se pridno učijo ter se pripravljajo, da bo občinstvo prav gotovo zadovoljno. Vlogo imajo sledeči člani in članice zbora: Max Traven, Hermine Mezgec, Rose Ban, Stanley Zabukovec, Mike Ludvik, Eddie Zabukovec, Gašper Gegulin, Cyril Traven in Annie Magdalene.

Torej pridite vsi prijatelji "Cveta" in vsi ljubitelji lepe slovenske pesmi od blizu in daleč ter napolnite dvorano. Vstopnina k koncertu in igri je 40 centov. Za ples, za katerega bo igral Eddie Zalarjev orkester pa je vstopnina samo 25 centov.

Naše kuharice bodo pripravile in skrbale za lačne in natakartji pa bodo skrbeli, da ne bi kdo trpel žeje. Vsi, ki nas boste posetili, boste postreženi po naših najboljših močeh.

Torej še enkrat vas vabim na Cvetov koncert, ki se vrši v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Na svidenje,

Anna Magdalene,

članica zbora Cvet

Naši koncerti

Ko so me 20. januarja peljali v bolnišnico si nisem mislila, da bi slišala še kakšen koncert in poslušala krasne melodije slovenskih pesmi. Res sem zasmudila nekaj koncertov kakor Zvonovega, Zvončkov in posebno pa Kanarčkov, ki so me v boleznih celo obiskali in mi poslali krasen šopek in pa dopisnico z imeni malih pevčev. Shranila sem jo v večni spomin. Zahvalim se vam in želim vas še mnogokrat silšati, da bi Kanarčki še dolgo prepevali in napredovali.

V nedeljo 21. aprila so nam naši mladi pokazali kaj zmoredni. Pokazali so se v nad 30 nastopih, kaj takega se še ni videlo v Clevelandu. Zato gre vsa hvala Mr. Resniku, ki je zbral razne talente v obširni newburški fari, še celo prav iz Collinwooda je nastopila ljubka deklica, če se ne motim je Mr. in

Mrs. Knificeva. Vsi nastopi so prekašali drug drugega, saj bo gotovo kdo opisal kaj bolj natančno. Predvsem lepa hvala Mr. Resniku, ki nam je pripravil lep večer pravega domačega užitka.

V nedeljo 28. aprila pa priredi pevsko društvo Cvet v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. koncert. Kdor hoče imeti par ur razvedrila in poslušati lepo petje in se potem še v veseli družbi zabavati, naj se gotovo udeleži in nikar na prezre tega koncerta.

Potem pa nam bodo priredili koncerte še Slavčki, Črički, Kraljički, Škrjančki kakor nam kaže koledar v Ameriški Domovini. Ko to pregledujem, si mislim, kako moramo biti hvaležni naši tu rojeni mladini, ki nam prireja razne predstave in koncerte v slovenskem jeziku. Kadar ta naša mladina prireja svoje koncerte ali kaj podobnega in se mi tega ne udeležimo, tedaj se pokažemo zelo nevhvaležni in jim delamo krivico, ker jim ne damo priznanja za njihov trud. Nikar ne mislimo, da naša mladina nič ne misli in nič ne vidi, a kaj še, ko pri raznih nastopih vidijo prazne segrade, ali da celo svojih staršev ne vidijo med navzočimi in tako zgube veselje do umejanja. Da začne naša mladina zamenjati svoj materin jezik, smo temu največkrat krivi mi sami.

Naša mladina je dobra, samo mi ji moramo dati malo več vzpodbude in še dolgo se bo čulo slovensko petje v Ameriki, še potem, ko nas ne bo več med živimi.

Prezreti tudi ne smemo požrtvovalnih pevovodji, ki poučujejo našo slovensko mladino, da se ne sramuje prepevati v svojem materinem jeziku. Kako se trudijo Mr. I. Zorman, Mr. L. Seme, Rev. M. Jager in drugi, a so velikokrat razočarani, ker dobe vse prej kakor pa zahvalo ali priznanje, toda oni se ne ozirajo na to, ampak gredo naprej po začetni poti z našo mladino. Vsa čast jim! Mladina jih ljubi in jim je hvaležna, s tem nam daje dober vzgled.

Končno pa naj se zahvalim vsem obiskovalcem, ki so me obiskali v času moje bolezn. Posebna zahvala Kanarčkom, Miss Ančki Traven, Mary Plainšek za cvetlice. Hvala vam vsem skupaj. Kako to vpliva na bohnika, ve le tisti, ki je bo lan.

Tistim, ki sem obljubil, da pridemo z Mrs. Kic za Baraga, vedite, da nisem pozabila. Saj vem, da imate gotovo že kaj nabranega. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine,

Karoline Hočevar

Koncert "Zvončkov" v West Parku

Ko se je zastor dvignil in sem ugledal mladostne obrazke, ki so žareli, kakor da jih je pomlad privabila na oder, so mi misli pohitele na vrt poleg hiše, ki je bil nekoliko dvignjen, kjer so bili gosto posejani, eden po eden drugega, prvo cvetje, ki ga je pomlad izvabila iz mrzle zemlje—zvončki. Spomnil sem se mojih mladostnih let, kako sem pazljivo trgal to krasno cvetje in sem skoro glasno vzdihnil: "Oh mladost, kam si zbežala?!"

Pomisli sem: "Ali je bila moja mladost kaj podobna njim, ki jim zrem v obraze?" Niti malo ne! Nisem imel prilike. Življenje mi jo ni dalo! Misli so bile pri moji prazni mladosti in pesem ameriške mladine mi je božala dušo s pesmijo, ki mi ni bilo dano, da bi jo na rodni zemlji lahko prepeval v mladih dneh.

Pesmi so sledile ena drugi; nisem se pa mogel otesti čudnih občutkov. Kaj je danes z menoj? Zvončki so me napravili tako čudnega! Ali sem jim nevoščljiv? Nevoščljiv, da imajo

Nekaj zanimivosti iz šerifovega urada v okraju Cuyahoga

15. HIŠNI RED V OKRAJNI JEČI

Vse ječe, ki imajo federalne jetnike, se morajo strogo držati reda, ki ga predpisuje Federalni biro za ječe. To pomeni, da imajo federalni nadzorniki dostop v ječo, ne da bi prej to naznanili. Vladni agenti pridejo večkrat nadzorovat ječo, da se prepričajo, da se izpolnjuje federalni predpisi.

Ti predpisi se v okrajni ječi v Cuyahoga okraju strogo izpolnjujejo in nobene izgovora se ne vzame od deputija, ki bi jih ne izpolnival; kazen za prestop je suspendacija ali odstavitev.

Ena najpopularnejših in včasih krutih navad med jetniki je takozvana "Kangaroo sodba." Jetniki si namreč izvolijo izmed sebe "sodnika," včasih se pa ta tudi sam imenuje. Ta "sodnik" potem narekuje kazni jetnikom, če zagreše kak prestop. Ker obstoji ta kazen navadno iz denarja, se ga porabi za nakup tobaka za one, ki si ga sami ne morejo kupiti. Včasih pa obstoji kazen v tem, da morajo obsojeni čistiti celice, kar morajo sicer opravljati vsi.

To je pa prestop vladnega reda, ker se včasih izvaja tudi telesne kazni, ki imajo dostikrat zle posledice. Te vrste sodišča v naši okrajni ječi niso dovoljena.

Oni jetniki, ki so takozvani zaupniki, so zaposleni s čiščenjem in pa pri serviranju jedil pomagajo. Večina pa nima nič dela. To je videl šerif O'Donnell, pa jim je preskrbel opravilo, da se njih misli zaposli. Eno takih so verski obredi, ki se vrše v ječi na razne dneve petkrat v tednu. Potem je tukaj knjižnica, za katero preskrbi knjige clevelandška javna knjižnica. V četrtem nadstropju je tudi prostor, kjer se jetniki lahko gibljejo ob gotovem času.

Serif O'Donnell je tudi na svoje stroške napeljal v ječo zvočnike, da slišijo jetniki lahko godbo in druge radio programe, ki se jih nadzoruje iz šerifovega urada.

Martin L. O'Donnell, šerif

Glavni deputij Clarence M. Tylicki, deputiji: Charles F. Wing, Michael J. Kilbane, Harry Brown, Anthony McGinty, Arthur Burns, Peter Beedlow. Tajnica Miss Marie Plechaty. Dr. A. V. Fried, jetniški zdravnik. Dan Patty, strežnik.

Civilna divizija: glavni deputij John Gillespie, deputij Paul O'Donnell.

Slovenski deputiji: Bertha Cervenick, Joseph Gornick, Joseph Kovach, Anton Kosan, Lawrence Leskovec, Ernest Modic, Lea Plecko, Anton Zakrajšek.

lepšo mladost, da že tako mladi znajo peti, jaz pa nikoli in še sedaj ne. Ali me veseli, da imajo več prilike in srečnejšo mladost, v kateri si bodo načrpali tolažbe za celo življenje, kar meni ni bilo dano? Nato je bil odmor. Zbudil sem se od teh občutkov, vstal in šel k bari.

Drugi del se je pričel. Ves drugačen sem bil; nič več nisem dvomil, kaj je z menoj. Kaj drugega, kot če nisem imel prilike, naj jo ima moj sin in njemu enaki. Zavedal sem se, da so mi dali "Zvončki" novih moči in korajže za mladinske zборе in sem mirno in vesel sledil bagetemu programu. Zbor kakor sole in duet, če pomislimo, da zbor ni velik, moram reči, da so nas vsi preseščili.

Pozdravni govor je imel njih delavni in navdušeni delavec za mladinske p e v s k e zборе, njih predsednik Mr. Mlakar, ki je v kratkem in jednatem govoru povedal veliko. Nato je pozval k besedi Miss Traven, tajnico skupnih mladinskih pevskih zborov. Za njo je bilo to nepričakovano in je vseeno lepo orisala napredek "Zvončkov".

Program je vodil požrtvovalni delavec in desna roka predsednika, Mr. Knafelc, ki je gladi in priključljivo vodil ves program, brez kakih opazk, kar kar uvidim, da je še najboljši. Deklamacija je bila prva, ki jo je različno deklamiral Mary Knafelc. Zapolnil sem si: "Kaj uk je zgodovine? Bodočnost je mladine!" Res je tako. Sledila je pesem pesmi, ki je bila vsaka lepša od prve in pravilno izpeljana. Podrobno ne bom ocenjeval koncerta, ker nisem zmogel, ker sem pa bral na obrazih vseh navzočih, ki so bili navdušeni, kakor jaz in istega mnenja, mislim da bodo vsi, če bodo brali, rekli, da sem prav zapisal. Slišal sem prvi koncert, ki je bil zelo dober, ampak da bo ta zbor v enem letu toliko pridobil, nak, tega si pa nisem mislil. Mr. Seme, ali coprate, ali kali? No, to se le malo pošpasam, saj poznam vaše možnosti. Na piano je mojstrsko spremljala vsem ljubiteljem mladine po-

John Terlep.

IZ DOMOVINE

—Angleška blokada — se pozna v Mariboru. Par dni prihajajo sedaj že v Maribor tranzitni vlaki z nemškimi premogom za Italijo v velikem številu. Dnevno pride sedaj po pet takih vlakov, vsak po 50 vagonov. Premog prihaja iz Šlezije ter je namenjen za Trst.

—Novo naselje Andrejevo. Minister za notranje posle je na podstavi zakona o imenih krajev itd. odločil, naj se novozgrajeno naselje v območju vasi Spodnje Gorje, občine Gorje v radovljiškem okraju dravske banovine, kot nov kraj imenuje Andrejevo.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

"Massa Bern oditi z vsemi drugimi massi."

"Kdo s obili tisti ljudje, ki je z njimi potoval?"

"Ljudje biti, lovec biti, trgovci biti —! O, Bob ne vedeti, kaj vse biti."

"Kam pa ste potovali?"

"VKaliforn, v Francisko."

"Po kaj?"

"Massa Bern potovali k mlademu massi Allan."

"Torej Allan biti v Francisko že dolgo dolgo."

"Čemu?"

"Massa Allan kupovati veliko mnogo zlata za massa Marshal." Skremžil je obraz v žalostne, jokave gube.

"Pa massa Marshal nič več potrebovati zlata —"

"Ne rabi več zlata —? Zakaj jočeš, Bob?"

"Ker massa Marshal biti mrtev."

Zavzel sem se.

Marshal da bi bil mrtev —? Ko sem ga zadnjikrat videl, je bil vendar še zdrav in čil —.

"Master Marshal je umrl?"

"Da! Massa Marshal umreti. Pa ne umreti od bolezni."

"Od česa pa? Ali se mu je pripetila nesreča?"

"Massa Marshal umreti od umora."

Prestrašil sem se.

"Umrili so ga —? Kdo?"

"Bob ne poznati morilcev, nihče ne poznati morilcev."

"Pa povej vendar, kako je bilo!"

"O, biti žalostno! Morilci priti po noči, suniti nož v srce massa Marshalu, massa Marshal umreti in morilci vzeti vse kame-

nje, dragulje in vse zlato, ki ga imeti massa Marshal. Kdo biti morilci in kam iti morilci, tega ne vedeti ne sheriff, ne vedeti massa Bern, ne vedeti sodnija, tudi ne vedeti Bob."

"Kedaj se je to zgodilo?"

"To bilo biti pned mnogimi meseci, pred mesecev biti mimo. Massa Bern biti čisto siromak, massa Bern pisati massa Allana v Kaliforn, pa ne dobiti odgovora. In zato potovali massa Bern sam v Kaliforn, da poiskal massa Allana."

Ospel sem poslušal. Torej roparski umor —! Morilci so uničili srčno pridne, poštene družine, ubili očeta in pahnili sinova v revščino —! Uboga sinova! In dragulje so pobrali —?

Nehote sem mislil na diamante, ki sem jih vzel Fred Morganu tistikrat pri napadu na vlak. Se vedno sem jih nosil pri sebi.

Da bi bil Fred Morgan morilec —? In diamanti bi bili Marshalova last —?

Ne, to ni bilo verjetno —. Tako naključje bi bilo že čudovito. In po kaj bi bil Fred Morgan z ukradenimi diamanti iz Louisvill v prerijsko —?

"Kod pa ste potovali?" sem vprašal črnca.

"Potovali iz Memphisa v Fort Smith in črez gorovje v Preston, massa. Bob jezdit, Bob hoditi vse do velike, strašne puščave Estacad in tam nič več najti vode. Tedaj biti utrujen konj in Bob, ježen biti konj in Bob, o, tako veliko žejo imeti kakor Mississippi —. In Bob pasti s konja, konj zdirati in Bob obležati obležati sam. In Bob trpeti, čisto zelo mnogo trpeti od žeje, čisto umreti. Pa priti massa Charley in ponuditi Bobu kri —.

O, massa Charley rešiti maso Bern! In Bob ljubiti maso Charley, tako mnogo ljubiti, kakor biti velik ves svet na vsej zemlji!"

Da bi dobremu Bobu njegovo željo kedaj izpolnil, tega si pač niti misliti nisem upal. Saj sem še sam stal na robu groba. Bob me je imel rad, tudi svoje-ga gospodarja je ljubil, njegova

želja je bila razumljiva, njegovo zaupanje v mene pa tudi.

Da zaman upa na mojo pomoč, tega mu nisem smel povedati. Pa vsaj poizvedoval sem lahko za njegovim gospodom.

"Koliko vas je bilo?"

Zelo veliko mnogo, massa! Devet mož in Bob."

"Kam ste imeli namenjeni?"

"Tega Bob ne vedeti. Bob jezdit vedno za drugimi in Bob nič slišati, kaj mnogi masse govoriti."

"Nož imaš in sabljo, kakor vidim. Ali so drugi spremljevalci master Bernard tudi oboroženi?"

"Ne imeti velik kanon in havbic, pač pa imeti veliko mnogo pušk in nož in pištol in samokres."

"Ali ste imeli vodnika?"

"Tudi vodnika imeti. Moški biti, ime biti Williams."

"Pa ne veš, kam so odšli? Pomisli še enkrat natančno! Kam so se obrnili, ko si padel s konja?"

Spet se je obračal na vse strani, pa majal z glavo.

"Bob ne vedeti. Tjale — tjale — tjale —!"

"Kedaj si padel s konja? Kje je tistikrat stalo solnce?"

Pomisljal je.

"Biti kmalu večer —. In ah, oh —! Sedaj vedeti Bob —! Massa Bern jezdit naravnost v solnce, ko Bob pasti s konja."

Torej na zapad so jezili, je mislil povedati. Solnce je stalo še precej visoko, dolgo torej še ni bilo temu, kar so ga izgubili, sem sodil. Nekaj upanja sem le še imel, da bi našel Bernarda.

Pa kako bi mu pomagal, še sam sem bil pomoči potreben.

"Dobro!" sem dejal. "Ali spet lahko hodiš?"

"Bob čisto mnogo lahko hodi. Bob skakati kakor jelen. Kri biti dobro zdravilo za žejen Bob!"

Res je tudi mene nenavadna pijača okrepila, vročnica je izginila in utrujenost tudi. In mali Sam je prišel bliže, da sliši, kaj se pogovarjava, osvežen je bil in okrepčan, za več sto odsotkov je bil boljši ko pred petimi minutami.

Bernardova družba je bila najbrž že tudi na kraju moči, sicer bi pošteti in vrli Marshalov sin ne bil pustil zvestega služabnika ležati v pesku. Morebiti sta ga žeja in vročica tako zelo prevzela, da ni bil več gospodar svojih čutov, morebiti vobče ni opazil, da je Bob padel s konja in obležal.

Pa kako, s čim bi mu pomagal —? Da bi vsaj konja še bila za ježo —. Pa kaj ko sta se komaj vlekla po pesku! Daleč Bernard gotovo ni prišel, sem sodil, morebiti je že tudi kje obležal z vso svojo družbo vred. Le to se mi je čudno zdelo, da ni bilo videti nobenih sledov o njih, čeprav jih je bilo "zelo mnogo veliko," kakor je pravil Bob, devet ljudi brez črnca.

Ugibal sem in ugibal in si belil glavo, kaj bi storil, pa nobene rešilne misli nisem našel.

Posvetoval sem se s Samom.

"Pa vsaj poglejva za njihovo sledjo!" je menil.

"Dobro!" sem dejal. "Počakaj pri konjih, morebiti si opomoreta pa še bodeta vsaj kako miljo prehodila."

"Peš pojdeš? In sam?"

"Da. Poskusil bom. Ti si še preslab. Morebiti najdem njihovo sled pa vidim, kaj se je z njimi zgodilo. Če se v dveh urah ne vrnem, pridi po moji sledi za menoj!"

"Well, Charley!" Daleč itak ne boš prišel. Tisti coyotov sok je bil sicer za prve trenutke dober, dolgo pa ne bo deloval."

Tikala sva se. Nekaj tednov sva že potovala skupaj, skupno sva delila neprijetne in vesele ure samotnega potovanja po pre-

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Ves obupan sem stal pred Hagijo Sofijo, ki me ni več zanimala in ni me zanimal Carigrad; prav žal mi je bilo te poti, ki sem jo napravil v Carigrad, kjer sem zdaj tako nesrečen: Nimam denarja in ne potnega lista. Tako mi je šlo vse po sreči in zdaj, ko se bliža zaključek mojega potovanja, pa taka nesreča! Kakor kmet, ki mu malo pred žetvijo toča pobije žitna polja, ter z žalostjo in obupom gleda uničena polja, tako sem gledal jaz in razmišljal kaj bo zdaj z menoj. Kje sem le izgubil? Pa si domislil: "Kaj če sem pustil v sultanovi palači?" Skoro gotovo! Pogledam na uro, pa vidim, da je že preko eno uro od tedaj, ko sem bil tam. Skrajno dvomljivo, da dobim nazaj, kajti ljudje, ki pridejo v muzej in tam so vedno pazniki, pa kdo ve kdo še, to gotovo najdemo; tedaj je moja listnica gotovo šla rakom žvižgat. Ta misel mi je že itak veliko skrb in strah še povečala. Kako sem nesrečen! Sem vzdihnil in sam nisem vedel, kaj naj napravim.

V tej moji veliki stiski se domislil: "Nedelja je danes, prva v mesecu juniju, ki je posvečena Presv. Srcu Jezusovemu, kakor tudi cel mesec junij. Pa stopim v duhu, tja v Paray le Monial v svetišče Presv. Srca Jezusovega, pred oltar, na katerem je Kristus obljubil sv. Marjeti Alakok velike milosti tistim, ki Ga bodo častili in se Mu priporočali. Tedaj sem poprosil Presv. Srce Jezusovo, da

rih, umevno je, da naju je tako življenje zbližalo, pobratila sva se.

(Dalje prihodnjič.)

Nathan G. Richman odlikovan za svoje odlično sodelovanje za javni blagor

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora v sobo, kjer sem se mudil in z grozo opazil, da so vrata sobe odprta. Ne vem, ali sem jih jaz tako pustil, ali je bil kdo notri, ampak zoda me je spreletela pri tem in že sem mislil, da je vse izgubljeno.

Ko stopim v sobo, zagledam na oknu za vrati mojo listnico, po kateri sem posegel z bliskovito naglico. Naglo jo odprem in zagledam denar in potni list: vse v popolnem redu. Tedaj se mi je pa nekaj kakor gora težkega odvalilo od srca in namah je ponehala vsa tista tesnoba, ki me je kar dušila in neznanstvo vesel sem spravil mojo listnico v žep. Bil sem rešen velike nesreče! Jasno mi je bilo, da je bila tu vmes božja roka, kajti od tedaj, ko sem pustil tam listnico je poteklo nad eno uro. Nikogar ni bilo ta čas tam, ali pa ni videl in to zame ni bil le slučaj.

Tu sem videl, da tista pot, ki sem jo napravil na mojem potovanju tja v Paray le Monial ni bila zastoj. V sultanovi palači v Carigradu mi je Kristus ta obisk Njegovega svetišča bogato poplačal in tu sem bil po-

sem obvaruje te velike nesreče in da dobim nazaj kar sem izgubil, ker drugače gorje mi.

Kakor iz neke omotice se zdramim in v tem težkem trenutku zavem, da je treba hiteti, pa se zasučem in jo uberem, ne oziraje se, ne na desno, ne na levo, pa kakor brez glave hitim proti sultanovi palači. Prišedši na dvorišče zagledam Turke, ki so pohajali po dvorišču; nič nisem gledal koliko in tudi vprašal nisem, ali smem ali ne, ampak jo ubral po stopnicah in preko preddvora

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Mister Bolter," je odgovoril Noe, ki se je pripravil tudi za tak primer. "Mister Morris Bolter. Tole je Missis Bolterjeva."

"Missis Bolterjeva, pokoren sluga," je dejal Fagin, klanja se se s smešno vljudnostjo. "Upam, da se v kratkem bolje spoznamo."

"Ali slišiš gospoda, Carlota?" je zagrmel gospod Claypole.

"Slišim, Noe, dragi moj," je odgovorila missis Bolterjeva in iztegnila roko.

"Ona mi pravi Noe, iz zaljubljenosti, takole," je dejal Zidu Mister Bolter, prej Claypole. "Saj razumete?"

"O, kajpada razumem, popolnoma," je odgovoril Fagin, ki je to pot govoril resnico. "Lahko noč! Lahko noč!"

Zbogom in še enkrat zbogom in dobro srečo, in gospod Fagin je odšel svojo pot. Noe Claypole pa je opomnil svojo vrlo družico, naj odpre ušesa, ter ji z vso veličavostjo in vzvišenostjo ne le zastopnika močnejšega spola, nego tudi gospoda, ki ceni svoje dostojanstvo in podeljeno mu pravico, da sme po Londonu in njega okolici backe strici, razkladal svoj dogovor z Zidom.

TRI IN ŠTIRIDESETO POGLAVJE

V njem boste videli, kako pride Zviti Lisjak v škripce.

"In tako ste torej vi sami tisti vaš dobri prijatelj, ali ne?" je vprašal Claypole, po novem Bolter, ko se je naslednji dan preselil k Zidu, kakor sta se bila pogodila. "Streliš, saj sem si že sinoči takisto mislil."

"Vsak človek je svoj prijatelj, dragi moj," je odvrnil Fagin s svojim najprikupnejšim rezanjem. "Nikjer nimaš boljšega."

"Pa so tudi izjeme," je menil Morris Bolter ter se držal kakor kdo, ki je že kaj sveta preizkusil. "Nekateri niso nikomur sovražniki, samo sebi, veste."

"Nikar ne verjemite tega!" je rekel Zid. "Če je kdo sam svoj sovražnik, je samo zato, ker se be preveč ljubi, ne pa, kakor bi se briga za kogarkoli drugega bolj nego zase. Pa, pa! Kaj takega ni človeku v naravi."

"Ali, če je, bi vsaj ne smelo biti," je pripomnil gospod Bolter.

"To je jasno kot beli dan," je dejal Zid. "Nekateri vražarji trde, da je trojka magična številka, nekateri trde, da je sedmica. Ne ta ne ona, prijatelj, ne ta ne ona... številka ena je tista."

"Ha, ha!" je zakričal gospod Bolter. "Številka ena — ta velja!"

"V družbi, kakor je naša, dragi moj," je razlagal Zid, ki je začutil potrebo, da bi svojo trditve pojasnil, "imamo splošno številko eno — to se pravi: vi se ne morete šteti za številko eno, ne da bi vsteli vanjo tudi mene in vse druge fante."

"O, vraga!" je vzkliknil gospod Bolter.

"Vidite," je nadaljeval Zid, kakor da je ta klic preslišal, "mi smo med seboj tako sklenjeni, naše koristi se tako vežejo, da mora biti tako. Postavim, vaš namen je, skrbeti za številko eno, to je zase."

"Seveda," je odgovoril gospod Bolter. "To imate čisto prav." "Dobro! Toda skrbeti ne morete zase, za številko eno, ne da bi skrbeli tudi zame, številko eno."

"Številko dve hočete reči," je dejal gospod Bolter, ki je imel veliko mero samoljubja.

"Ne, ne mislim tako!" ga je zavrnil Zid. "Jaz sem za vas prav tako važen, kakor ste vi sami zase."

"Že res," mu je segel gospod Bolter v besedo, "vi ste kaj prebrisane glave in prav všeč ste mi, ampak taka prijatelja pa vendarle nisva, kakor pravite."

"Samo pomislite," je dejal Zid, skomizgnil z rameni in razprostrl roke; "samo pomislite. Nekaj prav čednega ste naredili, in jaz vas imam rad zato. Toda hkrati utegnate dobiti zaradi tega ovratnico, ki jo je kaj lahko zavezati, a tako zelo težko odvezati, naravnost povedano — vrv."

Gospod Bolter se je prijel za ovratnico, kakor da mu je nerodno tesna, in zamrmral nekaj, kar je bilo bolj po tonu nego po vsebini nekako pritrdilo.

"Vešala," je nadaljeval Fagin, "vešala, dragi moj, so kaj grd kašipot, ki kaže proti zelo kratkemu in ostremu ovinku, kjer se je marsikateri hraber fant na široki cesti spotaknil. Ostati na zlozni poti in daleč od tistega znamenja, to je vaša številka ena."

"Kakopada," je odgovoril gospod Bolter. "Pa čemu govorite o takih stvareh?"

"Samo da bi vam jasno razložil svoje mnenje," je dejal Zid in vzboli obri. "Da morete vi tako delati, ste odvisni vi od mene. In da uspeva meni moja trgovina, sem odvisen jaz od vas. Prvo je vaša številka ena, drugo je moja številka ena. Čim bolj vam je pri srcu vaša številka ena, tem bolj morate skrbeti za mojo. Tako sva prišla naposled do tega, kar sem vam rekel od začetka, da nas veže vse skupaj oziroma številko eno in da nas mora vezati, če nočemo, da se naša družba razbije."

"To je res," je priznal gospod Bolter zamišljeno. "O, vi ste mi zvit star lisjak!"

Gospod Fagin je z veseljem opazil, da to priznanje njegovih spretnosti ni zgolj poklon, temveč da je njegovemu gojencu res vcepil čustvo spoštovanja pred svojo prekanjenostjo, ki ga je treba spoštovati brez pogoja. Še krepiti. Da bi ta tako zaželeni in koristen vtisk ojačil, je vrtil še dalje. Našel mu je nekaj podrobnosti ter mu pokazal veličino in razsežnost svojih podjetij, prepletal resnico z izmišljotinami, kakor je njegovim namenom bolje ustrezalo, podpiral drugo z drugim s toliko umetnostjo, da je spoštovanje gospoda Bolterja vidoma zrastle in se hkrati nekoliko pomešalo z zdravim strahom, prav kakor je Zid nameraval.

"Samo to medsebojno zaupanje nas vseh mi je tolažilo za vse velike izgube," je govoril Zid. "Včeraj zjutraj sem izgubil svojega najboljšega pomagača."

"Pa ne da bi bil umrl?" je vzkliknil Mister Bolter.

"Ne, ne," je odgovoril Fagin, "tako hudo pa ni... tako hudo pa ni."

"Aha! Nemara je pa... " "Zašli so ga," ga je prekosil Zid. "Tako je, zašli so ga."

"Za kaj posebnega?" je vprašal gospod Bolter.

"Ne," je odgovoril Zid, "nič posebnega. Obdolžen je poskusa žepne tatvine; našli so pri njem srebrno tobakero... njegovo, dragi moj, njegovo, zakaj on sam je njuhal, in sicer z veliko slastjo. Pridrži! So ga do danes, ker so mislili da poznajo lastnika. Ah, bil je vreden petdeset tobaker, prav toliko bi dal, da ga dobim nazaj. Vi bi bili mo-

rali poznati Lisjaka, dragi moj, vi bi bili morali poznati Lisjaka."

"Pa saj ga bom spoznal, upam; ali ne mislite tudi vi tako?" je dejal Mister Bolter.

"Dvomim," je vzdihnil Zid. "Če ne najdemo novih dokazov, potem bo samo sumarična obravnava, in šest tednov ali kaj, pa ga dobimo nazaj. Če jih pa najdemo, bo moral na ladjo. Vedo, kaj spreten dečko je; dosmrtnik bo. Nič manj ne bodo naredili iz Lisjaka kot dosmrtnika."

"Kaj hočete reči s tem, da pojde na ladjo? Kaj je to — dosmrtnik?" je vprašal Mister Bolter. "Kaj koristi, ako govorite tako z menoj? Zakaj ne govorite tako, da bi vas razumel?"

Fagin je hotel pravkar prevesti te skrivnostne izraze v navadni jezik, in Mister Bolter bi bil izvedel, da pomeni ta besedna zveza "dosmrtno deportacijo" — kar jima pretirga razgovor gospodič Bates, ki je vstopil z rokami v hlačnih žepih in z obrazom, nabranim v smešno-zalostne gube.

"Vsega je konec, Fagin," je rekel Korle, ko se je seznanil z novim tovarišem.

"Kaj praviš?" je vprašal Zid s trepetajočimi ustnicami.

"Našli so gospoda, ki je tobakera njegova; še dva ali trije so prišli, ki so pričali zanj. In Lisjak ima že vozovnico za potovanje," je odgovoril gospodič Bates. "Imeti moram popolno črno obleko, Fagin, in trak za na klobuk, da ga obiščem, preden odpotuje. Če pomislim — Jack Dawkins — slavn Jack — Lisjak — Zviti Lisjak — pa mora na ladjo zaradi preproste tobakere za dva groša! Nikoli ne bi verjel, da stori kaj takega izpod zlate cre z veržico in pečatnikom. O, da ni ugrabil kakemu bogatemu staremu gentlemanu vseh njegovih dragocenosti, da bi odšel sam kot gentleman, ne kot preprost zmikav brez časti in slave!"

Tako obžaluje svojega nesrečnega prijatelja je gospodič Bates s pobitimi in malodušnimi obrzom sedel na najbližji stol.

"Kaj čenčáš, da je brez časti in slave!" je zavpil Fagin je uprl v svojega varovanca srdit pogled. "Ali ni bil mar najbolj bonov izmed vas vseh? Ali je tugal. Ali ni bil mar najbolj bodi eden med vami, ki bi mu samo do kolena segel? E?"

"Ni ga," je odgovoril gospodič Bates s pridruženim glasom, "niti enega ni."

"Kaj potem čenčáš?" ga je zavrnil Zid nejevoljno, "kaj se kremliš?"

"Zato, ker to ne stoji v zapisniku, ali stoji?" je dejal Korle.

PRIPOROČAM SE ZA OBILEN OBISK

Kadar ste v bližini Painesville, Ohio, ustavite se pri

LEROY TAVERN

Ki se nahaja pet milj južno od Painesville na Painesville-Warren Road, Route St. 86.

Imamo vse vrste pivo, vino in likerje.

MATT CELIZIC in SINOV

ZAKRAJSKE FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENDicott 3113

VICTOR — BLUEBIRD — DECCA SLOVENSKE GRAMOFON-SKE PLOSCE

se dobi pri

Snow Bros. Radio Co.

13914 St. Clair Ave.

Velika zaloga električnih produktov po najnižjih cenah.

VOCALION — COLUMBIA — BRUNSWICK

Vprašajte za MR. JOHN CERNE

ki se je ob očitku svojega častivrednega prijatelja do dobra razgrel. "Ker se ne razglasi v razsodbi; živa duša ne bo izvedela nikoli polovice tega, kar je bil. Kako bo vpisan v Newgatski koledar? Mogoče sploh ne pride vanj. O Bog, o Bog, kako hudo je to!"

"Ha, ha!" se je zakrohotal Zid ter iztegnil svojo desnico. Obrnil se je proti Mistru Bolterju, stresaje se v tako krčevitem smehu, kakor da ga je zadela kap. "Poglejte, dragi moj, kako so ponosni na svojo obrt. Ali ni to imenitno?"

Mister Bolter je prikimal. Zid pa je nekaj trenutkov z očividnim zadoščenjem opazoval togo vanje Korleta Batesa, nato je stopil k temu gospodiču in ga potapljaj po rami.

"Nič ne maraj, Korle," ga je tolažil Zid, "to že pride na dan, gotovo pride na dan. Ves svet bo zvedel, kak prevejanec je bil; sam bo pokazal, ne bo delal srampe svojim starim tovarišem in učiteljem. Pomisli še, kako mlad je! Kakšno odlikovanje, Korle, s temi leti — pa že dosmrtnik!"

"Vsega je konec, Fagin," je rekel Korle, ko se je seznanil z novim tovarišem.

"Kaj praviš?" je vprašal Zid s trepetajočimi ustnicami.

V BLAG SPOMIN

trinajstletnice smrti blagopokojnega očeta

Joseph Klemencič

ki je Bogu vdan preminul dne 26. aprila 1927

Dragi in ljubljani oče. Močno žalostni kličemo na Tvojem grobu in jadrnega srca iščemo Tvojih blagih spominov. Ob tužni obletnici snivanja ob Tvoji ljubljani soprog in naši pokojni materi Vama kličemo: Mir Vama bodi do svidenja nad zvezdami.

Zalujoci,

OTROCI.

Cleveland, O., 26. aprila 1940.

Cleveland, O., 26. aprila 1940.

"Je, čast je, to je res!" je pritrldil Korle nekoliko potolažen.

"Vsega bo imel, česar mu je treba," je nadaljeval Zid. "V zidani kajbici bo prebival, Korle, po gosposko — po gosposko! Vsak dan piva in denarja v žepu, da bo metal 'cifra-mož,' če ga ne bo utegnil potrošiti."

"Kaj? Tako mu bo, res?" je vzkliknil Korle Bates.

"tako mu bo, tako," je odgovoril Zid. "Jezičnega dohtarja mu preskrbimo, Korle, z najdaljšim jezikom, da ga bo zagovarjal, in sam bo tudi govoril, če se mu bo zdelo. Mi pa bomo brali vse to v novinah — 'Zviti Lisjak — krohoten smeh — sodišče v zadregi,' — e, Korle, e?"

"Ha, ha," se je zasmajal gospodič Bates, "kakšen bo to

spas, ali ne, Fagin? Kako bi jih

"Bi?" je zavpil Zid. "Saj jih bo!"

"I, seveda jih bo," je ponovil Korle ter si mencial roke.

(Dalje prihodnjič.)

TREBUSNE PASOVE IN ELASTICNE NOGAVICE imamo v polni zalogi. Pošiljamo tudi po pošti.

MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.
Najboljši premog in drva. Pokličite KENmore 0808 22293 ST. CLAIR AVE.

Dr. James W. Mally

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

Uradne ure od 9-12, 1-5, 6-8. Ob sredah in sobotah od 9. z. do popoldne.

6411 St. Clair Ave.

(v Slovenskem narodnem domu)

Letna razprodaja potrebščin za hišno čiščenje

Reg. 10c — 40 klinčkov za superilo, trd les, 2 za 15c

Reg. 25c — mopa za prah in poliranje 19c

Reg. 10c — rola belega papirja za police 8c

Reg. 25c — 50 čev. No. 6 sušilna vrv 19c

Polna 16 oz. Veeco Red Furniture Polish 11c

Reg. 39c reversible pralne deske 29c

Izplača se vam kupovati pri

TAYLOR VARIETY 5c - 10c STORE

6714 St. Clair Ave.

\$ Posebna dolar razprodaja \$

Kupite sedaj, ko za vaš dolar dobite blaga v vrednosti za 2 do 3 dolarje

69c SRAJCE ZA DELO mere 14 1/2 do 17 2 za \$1, — 89c — 2 za \$1.50

\$1.47 PRAZNIČNE SRAJCE mere 14 1/2 do 17 \$1.00

15c MOŠKE NOGAVICE en ducaat za \$1.00

27c SHIRTS or SHORTS trpežne, 5 za \$1.00

SVILENE NOGAVICE par 39c, 3 za dolar par 67c, 2 za dolar

79c OBLEKA ZA ŽENE mere 16 do 44, 2 za \$1.00

15c BLAGO NA JARDE stalne barve 10 jardov za \$1.00

29c TEŽKE BRISAČE 20 x 48, 5 za \$1.00

Imamo tudi veliko zalogo klobukov, kap, spodnje obleke, posteljne oprave in šivalne potrebščine.

ROŽANCE DEPARTMENT STORE

406 East 156th St. in Waterloo Rd.

BETTER THAN EVER FOR LESS THAN EVER

Frigidaire

NOW AT NEW LOW PRICES!

Come in and see this

Big 6 Cu. Ft. DELUXE FRIGIDAIRE

• Nova lepa notranjost • Nov, poseben prostor za meso

• Novi z steklom na vrhu hydratorji • Nov izboljšan Meter-Miser

• Nove police iz kromija • ... in mnogo drugih odličnih posebnosti

So res nekaj krasnega v vsakem oziru... najboljše izdelane do podrobnosti. Mnogo udobnih odličnosti. Najbolj ekonomsko obratovanje v zgodovini. In nova nizka cena za tako kvaliteto! Pridite in oglejte si 1940 modele danes! 17 modelov... vsak po novi nizki ceni! Vprašajte glede lahkih odplačil.

Model Illustrated DELUXE 6-40 Only \$187.00 other 6 cu. ft. Frigidaires now as \$112.75

Buy the Favorite Buy Frigidaire

Pridite in oglejte si nove 1940 Frigidaire. Mi vam jo pripeljemo na brezplačno preizkušnjo. Cene so nizke kot še nikoli poprej.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue 819 E. 185th St. (v La Salle poslopju)

JOHN SUSNIK in JERRY BOHINC, lastnika.

